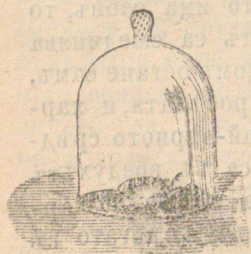

то пробѣлата усѣща повече, нежели нашиятъ носъ.

Като са опознахме съ едната частъ на въздухътъ, то трѣба да са опознаеме и съ другата. Азъ ви казахъ вече, че въздухътъ е сѣставенъ отъ кислородъ и азотъ; а сега трѣба да ви кажа, че азотътъ, по своятъ видъ, съ нищо са не отличава отъ кислородътъ. Той е така сѣщо безцвѣтенъ и безвкусенъ, както и кислородътъ, както и въздухътъ. Така сѣщо, както и въздухътъ, азотътъ нѣма меризма; но въ това сѣщо време той има такива особености, които го отличаватъ твърде много отъ кислородътъ. Кислородътъ е такавъ единъ газъ, който, ако и да не гори самъ, помага на много тѣла да горатъ, т. е. въ него тѣлата горатъ по-ярко, по-силно и по-скоро, нежели въ въздухътъ; съ една дума, кислородътъ е *животъ*. Азотътъ не е такавъ. Азотътъ не само че не гори самъ, но не позволява и на другите тѣла да горатъ. Когато ние спуснеме запалена борина въ такова едно стѣкло, въ което са намира само азотъ, то тя тутакси гасне; съ една дума, азотътъ е *смъртъ*. Ако земеме нѣкое живинче и да го туриме подъ такавъ единъ калпакъ, въ който са намира само

азотъ, то живинчето тутакси са задѣхва. Да получиме чистъ азотъ е много по-лесно, нежели да добиеме кислородъ или други нѣкой газъ. Четири пети отъ въздухътъ сѣставляватъ азотъ, а една петь — кислородъ. Трѣба само да изгониме кислородътъ и азотътъ ще да остане чистъ. За тая цѣль употрѣбляватъ